

## פרק כה

## זכות ההעתקה (קופירייט)

פקודה הדנה בענין זכות העתקה (קופירייט)

פרק כה  
פקודות  
מס' 16 לשי' 1924  
מס' 30 לשי' 1934

[15 ביוני 1934]

מבוא

הואיל ובדבר המלך במועצה מיום 21 במרץ, 1924, הוטלו על פלשתינה (א"י). הוראות חוק שהוחק ע"י בית הנבחרים הקיסרי של בריטניה הגדולה והנקרא חוק זכות ההעתקה (קופירייט), ובמנשר מטעם הנציב העליון מיום 23 באפריל, 1924, קבל החוק האמור תוקף חוקי פלשתינה (א"י) החל מיום 21 במרץ, 1924 ;

והואיל ורצוי להורות הוראות בענינים ידועים הכרוכים בשימוש החוק הנ"ל ;

לפיכך מחוקק בזה הנציב העליון בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור : —

1. פקודה זו תקרא פקודת זכות ההעתקה (קופירייט).

השם הקצר

2. לצורך השמוש בסעיף 14 של חק זכות ההעתקה (קופירייט), 1911, לגבי הכנסת העתקות של יצירות שנעשו מחוץ לפלשתינה (א"י) אל פלשתינה קופירייט לפלשתינה (א"י). — (א"י) ;

חק זכות ההעתקה  
(קופירייט) 1911 ינהג  
לגבי הכנסת יצירות  
קופירייט לפלשתינה (א"י).  
מס' 30 לשי' 1934

(א) ימלא מנהל מחלקת המכס, האקסייז והמסחר (שיקרא לקמן „המנהל“) את התפקידים המסורים באותו סעיף למנהלי המכס והאקסייז של הממלכה המאוחדת, ורשאי הוא להשתמש בסמכויות המסורות להם באותו סעיף ;

(ב) תקנות \* שיתקין המנהל עפ"י הסעיף הנ"ל תהיינה טעונות אשר מאת הנציב העליון במועצה ;

(ג) תקנות \* שיתקינון עפ"י הסעיף הנ"ל אפשר להן להורות שמודעה שניתנה למנהלי המכס והאקסיין בממלכה המאוחדת ואלה העבירוה למנהל, תחשב כאילו ניתנה ע"י בעל הקופירייט למנהל ;

(ד) יהא לאותו סעיף תקף כאילו היה חלק של חק המכס הנוהג בפלשתינה (א"י) מוזמן לזמן.

3. (1) כל העושה בידועין אוד המעשים דלקמן: עברות

(א) מתקין לצרכי מכירה או שכירות העתקה מפירה של יצירה הנתונה ל"קופירייט";

(ב) מוכר או משכיר או מציג או מציע למכירה או לשכירות בדרך מסחרית כל העתקה מפירה של יצירה כזאת ;

(ג) מחלק העתקות מפירות של יצירה כזאת לשם עסק או בשעור שיש בו כדי להזיק לבעל הקופירייט ;

(ד) מציג ברבים לצרכי מסחר כל העתקה מפירה של יצירה כזאת ;

(ה) מכניס לפלשתינה (א"י) לשם מכירה או השאלה כל העתקה מפירה של יצירה כזאת.

יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של מאתים וחמשים מיל לכל העתקה שעסק בה בנגוד לסעיף זה, והוא שלא יעלה הקנס על חמשים פונט לאותה פעולה; ואם חזר ועבר עברה בפעם השניה או לאחר מכן, יהא צפוי לאותו הקנס או למאסר שני חדשים.

(2) כל העושה או מחזיק ברשותו בידועין כל לוח כדי לעשות בו העתקות מפירות של יצירה שיש עליה "קופירייט", או הגורם בידועין ולתועלתו

הפרטית להצגתה של אותה יצירה ברבים שלא בהסכמתו של בעל הקופירייט, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של חמשה פונטים; ואם חזר ועבר עברה בפעם השניה או לאחר מכן, יהא צפוי לאותו הקנס או למאסר שני חדשים.

(3) בית המשפט שבפניו מתנהל מו"מ משפטי כזה יוכל, בין שהעברין נתחייב בדין ובין שלא נתחייב בדין, לצוות שכל ההעסקות של היצירה וכל הלוחות הנמצאים ברשותו של העברין ושבת המשפט ימצא שהם העסקות מפירות יבוערו או ימסרו לבעל הקופירייט או יתנהגו בהם באופן אחר, כאשר יצוה בית המשפט.

(4) משפט פלילי בהתאם לסעיף זה יוגש לראשונה לבית משפט השלום.

(5) הוראות סעיף 241 של החוק הפלילי העותומני לא תחולנה על כל ענין שהסעיף הזה חל עליו.

(6) שום דבר האמור בסעיף זה לא יפגע בזכותו של בעל הקופירייט להשתמש בכל אמצעי שהחזק מקנה לו, בין ע"י הגשת תביעה אזרחית לקבלת דמי נזק ובין באופן אחר, בשל הפרת הקופירייט.

4. חק זכות ההעסקה (קופירייט), 1911, יהא נקרא לאור השנויים וההוספות שנעשו בו ע"י פקודה זו.